

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நூங்கள் ஞான நறுமணத்தைப் பரவச் செய்யும், நறுமணம் வீசுகின்ற மலர்கள் ஆகி உள்ளீர்களா என உங்கள் இதயத்திடம் வினவுங்கள்;. சதா தொடர்ந்தும் நல்ல நறுமணத்தைப் பரவச் செய்யுங்கள்.

கேள்வி: எக் குழந்தைகளின் ஸ்திதி, போதை மிக்கதாக இருக்கின்றது? விரைவாக முன்னேறிச் செல்வதற்கான அடிப்படை என்ன?

பதில்: மிகவும் நல்ல மலர்களாக உள்ளவர்களினதும், ஞானத்தைத் தொடர்ந்தும் கடைகின்ற புத்தி கொண்டவர்களினதும் ஸ்திதி போதைமிக்கதாக இருக்கின்றது. குழந்தைகள் ஞானத்திற்கும் யோகத்திற்குமான கற்பித்தல்களைக் கொடுத்து அதன் நறுமணத்தைப் பரப்பும் பொழுது அவர்கள் மிகவும் முக மலர்ச்சியுடன் இருக்கின்றார்கள். உண்மையான விட்டில் பூச்சிகளாக இருத்தலே விரைவாக முன்னேறிச் செல்வதற்கான அடிப்படையாகும். மாயையின் புயலில் இருந்து எப்பொழுதும் பாதுகாப்பாக இருங்கள். தொடர்ந்தும் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுங்கள்.

பாடல்: விட்டில் பூச்சிகளின் மத்தியில் சுவாலை ஏற்றப்பட்டுள்ளது...

ஓம் சாந்தி. உயிருடன் வாழுகின்ற விட்டில் பூச்சிகள் பாடலைச் செவிமடுத்தார்கள். நூங்கள் அவர்களை விட்டில் பூச்சி என அழைத்தாலும், மலர்கள் என அழைத்தாலும் எல்லாம் ஒன்றுதான். இங்கு நூங்கள் நேர் முன்னிலையில் இருக்கின்ற உண்மையான விட்டில் பூச்சிகளா அல்லது சுவாலையைச் சுற்றி வட்டமிட்டுச் சென்ற பின் சுவாலையை மறந்து விடுகின்ற விட்டில் பூச்சிகளா என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். நூங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் இதயத்திடம் வினவு வேண்டும்: எந்தளவிற்கு நான் ஒரு மலராகி, ஞான நறுமணத்தைப் பரவச் செய்கின்றேன்? என்னைப் போன்று வேறு எவரையேனும் ஒரு மலராக்கியுள்ளேனா? அத்தந்தையே ஞானக் கடல் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் அதிகளவு நறுமணத்தைக் கொண்டவர். நல்ல மலர்களும், விட்டில் பூச்சிகளும் நிச்சயமாக மிகவும் நல்ல நறுமணத்தைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் மிகவும் சந்தோஷமாக இருப்பார்கள். அவர்கள் தங்களைப் போன்றே, ஏனையோரையும் மலர்களாகவோ அல்லது விட்டில் பூச்சிகளாகவோ ஆக்குகின்றார்கள். அவர்கள் மலர்கள் ஆகாவிட்டால் ஏனையோரை மொட்டாக ஆக்குகின்றார்கள். உயிருடன் மரணித்து தம்மை அர்ப்பணிக்கின்றவர்களே முழுமையான விட்டில் பூச்சிகள் ஆவார்கள். அதாவது அவர்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் ஆகுகின்றார்கள். ஒரு செல்வந்தர் ஒரு ஏழைக் குழந்தையைத் தத்தெடுத்த பின்னர், அக் குழந்தை தன்னை தத்தெடுத்த புதிய பெற்றோரையே நினைவு செய்கின்றது. அக் குழந்தை ஏழைப் பெற்றோரை மறந்து விடுகின்றது. அக் குழந்தைக்கு தனது பெற்றோர் ஏழை எனத் தெரிந்திருந்த பொழுதும், தனக்கு செல்வத்தைக் கொடுத்த செல்வந்த பெற்றோரையே நினைவு செய்கின்றது. சந்நியாசிகளும் சாதுக்களும் முக்தி தாமத்திற்குச் செல்வதற்கு ஆன்மீக முயற்சியைச் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் அனைவரும் முக்திக்கான முயற்சியைச் செய்கின்றார்கள். எனினும் முக்தி என்பதன் அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. அநாதியான ஜோதியுடன் கலந்து விடுவோம் எனச் சிலர் கூற, வேறு சிலரோ நிர்வாணா உலகிற்கு அப்பால் நாங்கள் செல்கின்றோம்; எனக் கூறுகின்றனர். நிர்வாணா உலகிற்கு அப்பால் செல்லுதல் என்பது ஜோதியுடன் கலந்து விடுவது அல்ல. நூங்கள் தொலை தூர தேச வாசிகள் என்பதனை, நூங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இந்த தூய உலகில் வாழ்வதால் நூங்கள் என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்? இந்த நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டது என்பதனையும் இதில் சத்தியயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்பன உள்ளன என்பதனையும் இது சங்கமயுகம் என்பதனையும் நூங்கள் சந்திக்கின்ற எவரிடமும் கூற வேண்டும் என குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சத்தியயுகத்தின் பின்னர் சத்திய, திரேதாயுகங்களின் சங்கமம் உள்ளது. அங்கே, யுகங்களே மாறுகின்றன. ஆனால் இங்கோ கல்பம் மாறுகின்றது. மக்கள் நம்புவது போல் தந்தை ஒவ்வொரு யுகத்திலும் வருவதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: அனைவரும் தமோபிரதானாகும் பொழுது, கலியுக இறுதியில், கல்பங்களின் சங்கமத்தின் பொழுது நான் வருகின்றேன். யுகங்கள் மாறும் பொழுது, இரு கலைகள் குறைகின்றன. முழுமையான கிரகணம் இருக்கும்

பொழுதே நான் வருகின்றேன். நான் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் வருவதில்லை. விட்டில் பூச்சிகளாகிய உங்களுக்குத் தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார். விட்டில் பூச்சிகளும் வரிசைக்கிரமமாகவே உள்ளனர். சிலர் தங்களை அர்ப்பணிக்கின்றனர். வேறு சிலரோ வட்டம் இட்டு சுற்றி விட்டுப் போய்விடுகின்றனர். அவர்களால் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்ற முடிவதில்லை. நூங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றாவிடின் மாயை உங்களைத் தொடர்ந்தும் வீழ்ச்சியடையச் விடுகின்றாள். ஸ்ரீமத் அதிகளவு நினைவு கூரப்பட்டுள்ளது. கூறப்படுகின்றது: ஸ்ரீமத் பகவத் கஃதை. அவர்கள் பின்னரே அமர்ந்திருந்து சமயநூல்களை உருவாக்கியுள்ளார்கள். அந்த நேரத்தில் மக்களின் புத்தியானது இரஜோ அல்லது தமோவாக இருந்ததால், அவர்கள் கிருஷ்ணர் துவாபரயுகத்தில் வந்ததாகக் கூறுகின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: ஆதிசனாதன தேவி தேவதா தர்மத்தின் தேவர்கள், மறைந்த பின்னரே நான் வருகின்றேன். எவ்வாறாயினும் நூங்கள் தேவ தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதனை மறந்து விட்டீர்கள். உங்கள் சமயம் இந்து சமயம் என நூங்கள் கூறுகின்றீர்கள். இது ஒரு பெரும் தவறாகும். தேவதா தர்மத்தை வழிபடுபவர்கள் யார், அவர்கள் எந்த தர்மத்திற்குரியவர்கள் என பாரதமக்களை வினவுங்கள். அவர்கள் கூறுவார்கள்: நான்கள் இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஓ, ஆனால் நூங்கள் யாரை வழிபடுகின்றீர்கள்? பாரத மக்களிற்கு தமது சொந்த தர்மத்தைத் தெரியாது. இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நூங்கள் மறக்கும் பொழுதே நான் மூண்டும் ஒருமுறை வந்து, ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கின்றேன். சத்தியயுகத்தில் ஒரேயொரு தர்மம் மாத்திரமே உள்ளது. தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து இவ் விடயங்களை விளங்கப்படுத்துகின்றார். உலக அதிபதிகளாக இருந்தவர்களே, மறந்து விட்டார்களாயின் மற்றவர்களைப் பற்றி நூங்கள் என்ன கூறுவீர்கள்? இந்த ஒரு தந்தை மாத்திரமே உங்களைத் துன்ப உலகில் இருந்து அகற்றிச் சந்தோஷ உலகின் அதிபதி ஆக்குகின்றார். நூங்கள் இப்பொழுது நரகத்தின் அதிபதிகள் என்றே உங்களை கூறுவீர்கள். உலகம் தமோபிரதான் ஆகவேண்டும். அனைவரும் தூய்மையற்றவர்கள் என்பதாலேயே தூய்மையானவர்கள் முன்னிலையில் சென்று, அவர்களை வணங்குகின்றார்கள். சந்நியாசிகள் தூய்மையானவர்கள் என்பதாலேயே மக்கள் அவர்களைத் தங்களது குருவாக ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். தங்களது குருவின் மூலம் தாம் தூய்மையாகாது விட்டால் தமக்கு எவ்வாறு சற்கதி கிடைக்கும் என அவர்கள் வியக்கின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்களை அவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை. நூங்கள் என்னைப் பின்பற்றுவதில்லை என அவர்களிடம்; குருமார்கள் கூடக் கூறுவதில்லை. நூங்கள் தூய்மை ஆகவில்லை. இங்கே தந்தை கூறுகின்றார்: நூங்கள் தூய்மையும், விகாரமற்றவரும் ஆகினால், நூங்கள் என்னைப் பின்பற்றுவார்கள் நூங்கள் அவ்வாறு ஆகாவிட்டால் நூங்கள் என்னைப் பின்பற்றுவார்கள் அல்ல. உங்களால் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைப் பெற முடியாது. சந்நியாசிகள் கூறுவதில்லை: என்னைப் பின்பற்றுவர்கள் தவறினால் தண்டனையைப் பெற வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவர்கள் அல்லது நூங்கள் விரக்திக் கூக்குரல் இட்டு அழ நேரிடும். ஆத்மாக்கள் செயல்களின் தாக்கத்திற்கு உட்படாதவர்கள் என அம் மக்கள் நம்புகின்றார்கள். ஆனால் அது அவ்வாறு இல்லை. ஆத்மாவே இன்ப துன்பம் அனைத்தையும் அனுபவம் செய்கின்றார். இதனை எவரும் புரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை. பாபா மூண்டும் மூண்டும் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, இலக்கு மிகவும் உயர்ந்தது. இந்நேரத்தில், நூங்கள் சந்தோஷம் அற்றிருப்பதால் நூங்கள் முயற்சி செய்கின்றீர்கள். சத்தியயுகத்தில் நூங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருப்பீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அங்கிருந்து நூங்கள் துன்ப உலகிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதனை நூங்கள் அங்கு அறிந்திருக்க மாட்டீர்கள். நூங்கள் எவ்வாறு சந்தோஷம் நிறைந்தவர் ஆகினீர்கள் என்பதோ அல்லது எத்தனை பிறவிகளை எடுக்கின்றீர்கள் என்பதோ உங்களுக்குத் தெரியாது. இப்பொழுதே அதிமேலானவர் யார் என்பதனை அறிந்திருக்கின்றீர்கள். நூங்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் என்பதால் கடவுள் எவ்வாறு ஞானம் நிறைந்தவராக உள்ளாரோ அவ்வாறே நூங்களும் ஞானம் நிறைந்தவர்கள் ஆவீர்கள். நூங்கள் இப்பொழுது கடவுளின் குழந்தைகள். தேவர்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் என அழைக்கப்படுவதில்லை. நூங்கள் இப்பொழுது கடவுளின் குழந்தைகள், ஆனால் வரிசைக்கிரமமாக உள்ளீர்கள். சிலர் மிகவும் போதை கொண்டிருக்கின்றார்கள். தாங்கள் தொடர்ந்தும் பாபாவின் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுவதாக அவர்கள் நம்புகின்றார்கள். நூங்கள் எந்தளவிற்கு அவரது வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுகின்றீர்களோ அந்தளவிற்கு நூங்கள் மேன்மை அடைவீர்கள். தந்தை உங்கள் நேர் முன்னிலையில் அமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, ஆத்ம உணர்வுடையவர்

ஆகுங்கள்! சரூர உணர்வைத் துறந்து, என்னை மாத்திரமே நினைவு செய்யுங்கள். எவ்வாறாயினும், எப்பொழுதும் உங்களால் என்னை நினைவு செய்ய முடியாது. நீங்கள் செய்கின்ற முயற்சிக்கு ஏற்ப வரிசைக்கிரமமாகவே என்னை உங்களால் நினைவு செய்ய முடியும். எவ்வாறாயினும், இதன் பெறுபேறு இறுதியில் அறிவிக்கப்படும். தந்தையே சந்தோஷத்தை அருள்பவர். தந்தையும் உங்களுக்கு துன்பத்தைத் தருபவர் அல்லர். தந்தை ஒருபொழுதும் குழந்தைகளுக்குத் துன்பத்தை விளைவிக்க மாட்டார். குழந்தைகள் தங்களது பிழையான நடத்தையினாலே துன்பத்தை பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். தந்தையால் துன்பத்தை விளைவிக்க முடியாது. சிலர் கூறுகின்றார்கள்: கடவுளே, எனது குலம் வளர, எனக்கு ஒரு குழந்தையைக் கொடுங்கள். குழந்தைகள் அதிகளவு நேசிக்கப்படுகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும் நீங்கள் உங்கள் சொந்தச் செயல்களினாலேயே துன்பப்படுகின்றார்கள். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களைத் தந்தை மிகவும் சந்தோஷம் நிறைந்தவர் ஆக்குகின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுங்கள். அசுரத்தனமான வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் நீங்கள் துன்பத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். தந்தையின், ஆசிரியரின் தமது மூத்தவர்களின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றாததாலேயே குழந்தைகள் துன்பம் அடைகின்றார்கள். அவர்களுக்கு அவர்களே துன்பத்தைக் கொடுப்பவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். அவர்கள் மாயைக்கு உரியவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். இந்நேரத்தில் மாத்திரமே நீங்கள் கடவுளிடம் இருந்து வழிகாட்டல்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். கடவுளின் வழிகாட்டல்களின் விளைவு 21 பிறவிகளுக்குத் தொடர்கின்றது. அதன் பின்னர் அரைக் கல்பத்திற்கு நீங்கள் மாயையின் கட்டளைகளையே பின்பற்றுகின்றார்கள். கடவுள் ஒரேயொரு முறை மாத்திரமே வந்து, உங்களுக்கு வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்கின்றார். மாயை அரைக் கல்பமாக இருந்து, தொடர்ந்தும் தனது வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்கின்றான். மாயையின் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் நீங்கள் 100 மூ துர்ப்பாக்கியசாலிகள் ஆகுகின்றார்கள். எனவே நல்ல மலர்கள் எப்பொழுதும் இந்த சந்தோஷத்தின் போதையில் இருப்பார்கள். நீங்கள் வரிசைக்கிரமமாக இருக்கின்றார்கள். சில விட்டில் பூச்சிகள் தந்தைக்கு உரியவர்கள் ஆகி ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்ற ஆரம்பிக்கின்றார்கள். பொதுவாக ஏழைகளே தமது கணக்கு முழுவதையும் தந்தைக்கு எழுதுகின்றார்கள். செல்வந்தர்கள் தமது செல்வம் பறிக்கப்பட்டு விடுமோ எனப் பயப்படுகின்றார்கள். செல்வந்தர்களுக்கு இது மிகவும் கஷ்டமாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: நானே ஏழைகளின் பிரபுவாவேன். எப்பொழுதும் ஏழைகளுக்கே தானம் கொடுக்கப்படுகின்றது. இது சுதாமாவைக் (குசேலர்) குறிக்கின்றது. அவர் ஒரு கைப்பிடி அவலைக் கொடுத்ததால் அவருக்கு ஒரு மாளிகை கிடைத்தது. நீங்கள் ஏழைகள். உதாரணத்திற்கு ஒரு ஏழையிடம் 25 ரூபாயோ அல்லது 50 ரூபாயோ இருக்குமாயின், அதில் அவர் ஓரிரு அணாவைப் பாபாவிற்கு கொடுப்பாராயின், அவர் கொடுக்கின்ற அந்தப் பணமும் செல்வந்தர் ஒருவர் கொடுக்கின்ற 50,000 ரூபாயும் ஒன்றேயாகும். ஆகையாலேயே கூறப்படுகின்றது: ஏழைகளின் பிரபு. செல்வந்தர்கள் தமக்கு நேரம் இல்லை எனக் கூறுகின்றார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் முழுமையான நம்பிக்கையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. நீங்கள் ஏழைகள். ஏழைகள் செல்வத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பொழுது சந்தோஷம் அடைகின்றார்கள். பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: இங்கு ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் அங்கே செல்வந்தர் ஆகுவார்கள். இங்கே செல்வந்தராக இருப்பவர்கள் அங்கே மிகவும் ஏழைகள் ஆகுவார்கள். சிலர் வினவுகின்றார்கள்: நாங்கள் யக்ஞத்தைப் பற்றியா அல்லது குடும்பத்தைப் பற்றியா அக்கறை கொள்வது? பாபா கூறுகின்றார்: உங்கள் குடும்பத்தில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருங்கள். இந்நேரத்தில் நீங்கள் ஏழைகளாக இருப்பது மிக நல்லது. நீங்கள் செல்வந்தராக இருந்தால்; உங்களால் தந்தையிடம் இருந்து முழு ஆஸ்தியையும் கோர இயலாதிருக்கும். சந்நியாசிகளினால் இவ்வாறு கூறமுடியாது. அவர்கள் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு தமக்கென சொத்துக்களைச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள். சிவபாபா எதனையும் கட்டுவதில்லை. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் உங்களுக்காகவே இக் கட்டடங்கள் போன்றவற்றைக் கட்டுகின்றார்கள். இது எவரது சொத்தும் அல்ல. இவை யாவும் தற்காலிகமானதாகும். ஏனெனில் இறுதியில் குழந்தைகள் இங்கு வந்தே தங்கவேண்டும். எங்கள் ஞாபகார்த்தமும் இங்குள்ளது. எனவே, இறுதியில் இங்கு வந்து இளைப்பாறுவீர்கள். யோக்யுத்தாக இருப்பவர்கள் தந்தையிடம் ஓடோடி வருவார்கள். அவர்கள் உதவியையும் பெற்றுக் கொள்வார்கள். நீங்கள் அதிகளவு உதவியைத் தந்தையிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்வீர்கள். இங்கு அமர்ந்திருக்கும் பொழுதே நாங்கள் விநாசத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆரம்பத்தில் பாபா உங்கள்

அனைவரையும் களிப்பூட்டியதைப் போன்று காலந்தாழ்ந்து வருகின்றவர்களுக்கும் உரிமை உள்ளது. அந்நேரத்தில் நீங்கள் வைகுந்தத்தில் அமர்ந்திருப்பதைப் போல் உணருவீர்கள். நீங்கள் தொடர்ந்து மிக அருகில் வருவீர்கள். நீங்கள் ஒரு யாத்திரையை மேற்கொண்டிருக்கின்றீர்கள் என்றும், இன்னும் குறுகிய காலத்தில் விநாசம் இடம்பெறும் என்பதனையும் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். அதன் பின்னர் நாங்கள் இளவரசர்கள், இளவரசிகள் ஆகுவோம். எல்லா வகையான மலர்களும் உள்ளன. நீங்கள் எவ்வளவு ஞான நறுமணத்தை கமழச் செய்கின்றீர்கள் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் எவருக்காவது ஞானத்திற்கும் யோகத்திற்குமான கற்பித்தல்களைக் கொடுக்கின்றேனா? சேவை செய்கின்றவர்கள் உள்ளார்ந்த மலர்ச்சியை அனுபவம் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் எந்த ஸ்திதியில் இருக்கின்றார்கள்? அந்த ஸ்திதியிலிருந்து எந்தளவிற்கு உங்களால் விரைவாக முன்னேறிச் செல்ல முடியும் என்பது பாபாவிற்குத் தெரியும். ஏற்கனவே விட்டில் பூச்சி ஆகியவர்களால் தங்களுடைய ஸ்திதியில் முன்னேறிச் செல்ல முடியும். பாபா விளங்கப்படுத்துகின்றார்: மாயையின் புயல்கள் வரும். அதிலிருந்து உங்களை நீங்கள் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். சந்நியாசிகள் என்றுமே கூறுவதில்லை: கணவனும் மனைவியும் ஒரே வீட்டில் வாழ்ந்து கொண்டு தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். அவர்களால் அத்தகைய துறவறத்தைத் தூண்ட முடியாது. அவர்களின் துறவறம் இரஜோபிரதானான துறவறப் பாதையாகும். மனிதர்கள் ஹத்த யோகத் துறவறத்தை மனிதர்களுக்கு கற்பிக்கின்றார்கள். இப்பொழுது பரமாத்மா பரமதந்தை வந்து, ஆத்மாக்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றார். ஆத்மாவிற்கு ஞானம் உள்ளது: தந்தையான கடவுள் குழந்தைகளான, ஆத்மாக்களாகிய எங்களுக்கு கற்பிப்பதைப் போன்றே, ஆத்மாவாகிய நான் எனது சகோதரராகிய இந்த ஆத்மாவிற்கு விளங்கப்படுத்துகின்றேன். நானும் ஓர் ஆத்மாவாவேன். பாபா எனக்கு கற்பிக்கின்றார். அதன் பின்னர் ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்கு நான் கற்பிக்கின்றேன். எவ்வாறாயினும் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கையை கொண்டிருக்காததால் அவர்கள் தம்மை மனிதர்கள் எனக் கருதி, மனிதர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் ஆத்மாக்களுடன் மாத்திரமே பேசுகின்றேன். பரமாத்மாவாகிய நான் ஆத்மாக்களாகிய உங்களுடன் பேசுகின்றேன். நீங்கள் கூறலாம்: ஆத்மாவாகிய நான் செவிமடுத்து ஆத்மாக்களுக்கு உரைக்கின்றேன். நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடன் இருந்து எவருக்காவது விளங்கப்படுத்தினால் அந்த அம்பு இலக்கை விரைவில் தாக்கும். உங்களாலேயே ஆத்ம உணர்வில் இருக்க முடியாது விட்டால், உங்களால் எவரையும் இதனை கிரகிக்கச் செய்ய முடியாது. இது மிகவும் உயர்ந்த இலக்காகும். நீங்கள் அந்தப் புலன்களால் செவிமடுக்கின்றீர்கள் என்பது உங்கள் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் ஆத்மாக்களாகிய உங்களுடன் உரையாடுகின்றேன். குழந்தைகள் கூறுகின்றார்கள்: ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் எங்கள் சகோதரர்களுடன் உரையாடுகின்றோம். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் ஆத்மாக்களிற்கு விளங்கப்படுத்துகின்றேன். பாபாவின் கட்டளையாவது: குழந்தைகளே, சராரம் அற்றவர் ஆகுங்கள். அதாவது ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுங்கள். சரார உணர்வைத் துறந்து, என்னை நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் ஆத்மாக்களுடனேயே உரையாடுகின்றீர்கள் சராரங்களுடன் அல்ல என்பது உங்கள் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். எவராவது ஒருவர் ஒரு பெண்ணாக (கநஅயுடந) இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் அந்த ஆத்மாவுடனேயே உரையாடிக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் பாபாவிற்கு உரியவர்தானே என நீங்கள் வெறுமனே நினைத்து விடக் கூடாது. இல்லவே இல்லை! இதில் உங்கள் புத்தி மிகவும் சூட்சுமமாக இயங்குகின்றது. உங்கள் புத்திக்கு எட்டுகின்றது: ஆத்மாவாகிய நான் விளங்கப்படுத்துகின்றேன். நான் இன்ன இன்னாருக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றேன் என்பதல்ல. இவர் எனது சகோதரர் ஆவார். நான் அவருக்கு பாதையைக் காட்ட வேண்டும். ஆத்மா இதனைப் புரிந்துகொள்கிறார். இந்தப் புரிந்துணர்வு உங்களுக்கு இருந்தாலே அம்பு இலக்கைத் தாக்கும். சராரத்தை நோக்கியவாறே நீங்கள் உரையாடினால் ஆத்மா செவிமடுப்பதில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் முதலில், அவர்களை எச்சரிக்கை செய்யுங்கள்: நான் ஆத்மாவுடனேயே பேசுகின்றேன். ஆத்மா ஆணும் அல்ல பெண்ணும் அல்ல. ஆத்மா வேறுபட்டவர். சராரத்தினாலேயே ஆண்,, பெண் என்ற வார்த்தைகள் உள்ளன. பிரம்மாவும் சரஸ்வதியும் ஆண், பெண் என அழைக்கப்படுகின்றார்கள், சங்கரரும் பார்வதியும் ஆண் பெண் என அழைக்கப்படுகின்றார்கள், ஆனால் சிவபாபா ஆணோ பெண்ணோ அல்ல. தந்தை ஆத்மாக்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இலக்கு மிகவும் உயர்ந்ததாகும். பாபாவின் ஆத்மா இவருக்கு

விளங்கப்படுத்துகின்றார். ஆத்மாவிற்கு ஊசி ஏற்றப்படவேண்டும். அப்பொழுதே அவரின் சரூர உணர்வு துண்டிக்கப்படும். இல்லாவிடின், எந்த நறுமணமோ, வலிமையோ இருப்பதில்லை. ஆத்மாவாகிய நான் ஆத்மாவுடன் பேசுகின்றேன். ஆத்மா செவிமடுக்கிறார்; தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதால் ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆக வேண்டும். மன்மனாபவ! என்றிருந்தால் நீங்கள் இயல்பாகவே “மதியாஜிபவ” ஆகுவீர்கள். “மன்மனாபவ” என்பதே பிரதான விடயம் ஆகும். தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். “கடவுளை நினைவு செய்யுங்கள்” என அனைவரும் கூறிய போதிலும் அவர்களுக்குத் அவரைத் தெரியாது. அவர்கள் விசேடமாகக் கூறுகின்றார்கள்: கடவுளை நினைவு செய்யுங்கள். கிருஷ்ணரையோ அல்லது தேவர்களையோ நீங்கள் நினைவு செய்யக் கூடாது. மனிதர்களின் புத்தி கிருஷ்ணரையோ இராமரையோ நோக்கிச் செல்லுகின்றது. எவ்வாறாயினும் அவர்கள் இருவருமே கடவுள் அல்லர். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது மிகவும் சூட்சுமமான புத்தியைப் பெறுகிறீர்கள். அதிகாலையில் எழுந்து, ஞானத்தைக் கடையுங்கள். பகல் பொழுதில் நீங்கள் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும். ஏனெனில் நீங்கள் கர்ம யோகிகள். எழுதப்பட்டுள்ளது: உறக்கத்தை வென்றவர்கள் ஆகுங்கள். இரவில் விழித்திருந்து உங்கள் வருமானத்தை ஈட்டுங்கள். பகல் பொழுதில் மாயையின் விரிவாக்கம் அதிகளவு உள்ளது. அமிர்;தவேளைப்; பொழுதில் சூழல் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும். “நான் இந்நேரத்தில் எழுந்து, ஞானக் கடலை கடைகின்றேன்” எனக் கூறி, குழந்தைகள் பாபாவிற்கு எழுதுவதில்லை. இதற்கு அதிகளவு முயற்சி தேவை. நீங்கள் உலக அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள். ஆகையால் நீங்கள் நிச்சயமாக சிறிதளவு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே கூறுகின்றார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். ஆத்மாவாகிய நான் எனது சகோதரான இன்னொரு ஆத்மாவுடன் உரையாடுகின்றேன். ஆத்மா இப்புலன்களினால் உரையாடிச் செவிமடுக்கின்றார் எனும் பயிற்சியை உறுதியாக்குங்கள்.
2. உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோரிக்கொள்வதற்கு தூய்மையாகவும், விகாரமற்றவராகவும் ஆகுங்கள். மரணித்து வாழ்ந்து, முழுமையான விட்டில் பூச்சி ஆகுங்கள்.

ஆசுவாதம்: அமைதியின்மை, குழப்பங்கள் போன்றவற்றுக்கும் மத்தியிலும் பாலைவணச் சோலை போன்று அமைதியின் அனுபவத்தைக் கொடுக்கின்ற அமைதியின் சொரூபம் ஆகுவீர்களாக. எங்கேயாவது குழப்பம் இருக்கின்ற போது, சண்டையிடும் நேரத்தில் அமைதியின் அற்புதத்தைக் காட்டுங்கள். இது அமைதிச் சோலை என அனைவரின் புத்தியிலும் பிரவேசிக்கட்டும். அமைதிப் பகம் சோலையாக இருந்து அமைதிச் சோலையின் அனுபவத்தைக் கொடுங்கள். அந் நேரத்தில் நீங்கள் வார்த்தைகளினால் சேவை செய்ய முடியாது. ஆனால் உங்கள் மனம் மூலம் சேவை செய்வதனால் அமைதிச் சோலையை வெளிப்படுத்த முடியும். இங்கே அமைதியை பெற முடியும் என்ற அதிர்வுகளை அனைவரும் உணரட்டும். அவ்வாறான சூழலை உருவாக்குங்கள்.

சுலோகம்: உங்களின் சொந்தக் கவலைகளையும் ஏனைய அனைவரின் கவலைகளையும் முடிப்பதே அனைவருக்குமான நல்லாசிகளைக் கொண்டிருப்பதாகும்.

---ஓம் சாந்தி---